

L • O • T • S • E • N

Medlemstidning för Tjänstemännens socialdemokratiska förening i Göteborg - N:o 8 2019

LEDARE NU STÄNGER VI SVÄNGDÖRRARNA!

Vid distriktskongressen i helgen var Tjänstemännens motion om karens vid övergångar från kommunala politiska uppdrag till lobbyuppdrag i näringslivet det mest omdebatterade förslaget, av alla nittionio inkomna motioner.

Det var mycket glädjande att se att Tjänstemännens förslag väckte engagemang, och att det stöddes även av många talare från andra föreningar. Förslaget om ta fram regelverk mot denna korruption kommer nu att gå vidare till distriktsstyrelsen som ska undersöka en del tekniska aspekter på frågan och återkomma med förslag till nästa kongress. Vi ser storligen fram emot detta!

Tråkigare att se var att en del ledande personer i distriktet inte verkar hålla med om att frågan är allvarlig. De tycks mer oroade över att reglerna ska "gå för långt", än angelägna om att göra något åt problemet. Att socialdemokratiska företrädare går direkt från tunga politiska förtroendeuppdrag, eller

från partiuppdrag, till att verka som näringslivets lobbyister i rakt motsatt politisk riktning, har haft en demoraliserande verkan på arbetarrörelsen i flera decennier. Varje sådan övergång försvagar trovärdigheten i våra anspråk på att företräda vanligt folks intressen. Varje sådan övergång försvårar också våra möjligheter att använda den makt och det förtroende som folket gett oss.

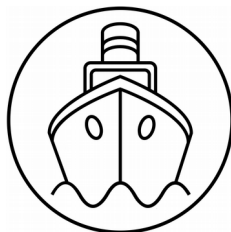
Det blir därför en viktig uppgift för Tjänstemännen att följa frågan och ta del i processen kring styrelsens förslag. Förhoppningsvis kan detta få fler medlemmar och föreningar i olika delar av landet att engagera sig i frågan.

Även Sverige som land har varit naivt och helt saknat regelverk mot denna form av korruption. Den lagstiftning som nu har kommit på plats kring statliga uppdrag är ett mycket gott initiativ, men förmodligen nödvändigt att förstärka längre fram. Ett år framstår som en alldeles kort karenstid för

personer med djup kännedom om de offentliga institutionernas tänkande kring prioriteringar och förhandlingar. Åtminstone en mandatperiod torde vara nödvändigt, så de gamla nätverken har lösts upp något, och personer på centrala positioner har bytts ut åtminstone delvis.

Det är hög tid att slänga ut månglarna ur templet. Inte för att de som individer nödvändigtvis har medvetet sluga och illasinnade intentioner. De flesta personer som tar den här sortens jobb har ett gäng av vänner som försvarar dem, som vet att de är bra människor och aldrig medvetet skulle arbeta för att underminera arbetarrörelsen. Och det är helt möjligt att dessa vänner har rätt. Men vad som händer i dessa processer av övergångar, anställningar, rådgivning, överföring av kunskap från det ena till det andra opinionsbildningsprojektet och så vidare, är att ansvaret tunnans ut så att det blir omöjligt att "sätta dit" någon personligen. Hela systemet måste bort. Det finns flera sätt att komma till rätta med detta, och att hindra de enskilda från att göra sådana övergångar är ett första steg.

Den större processen har bara börjat.

LEDARE

SOCIALDEMOKRATIN OCH MIGRATIONEN

Sent omsider har en yrvaken migrationspolitisk diskussion börjat ta form inom svensk socialdemokrati. På den ena sidan finns ett antal debattörer som menar att de senaste årens stora asyl-, anhörig- och arbetskraftsinvandring är långsiktigt ohållbar såväl socialt som ekonomiskt och att socialdemokratin därför bör begränsa invandringen kraftigt under överskådlig tid. På den andra sidan finns de som menar att all invandring i huvudsak är av godo och gynnsam för landet, såväl socialt som ekonomiskt, att det egentligen inte finns någon anledning att diskutera migration och att de som ändå väljer att göra det vägleds av mer eller mindre rasistiska åsikter.

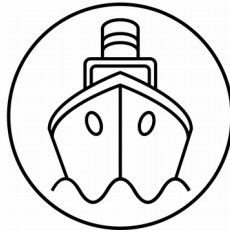
Det mest intressanta med debatten är kanske inte i första hand vilken sida som har rätt, utan att denna fråga först nu på allvar börjar diskuteras inom socialdemokratin. Varför uppstår denna diskussion först nu, snart fyra år efter Stefan Löfvens och Åsa Romsons tårfyllda presskonferens, där den nya tillfälliga migrationslagen presenterades? Ytterst handlar det naturligtvis om att migration är en ytterst känslig och kontroversiell fråga som ställer oss inför svåra moral- och filosofiska ställningstaganden och den naturliga mänskliga reaktionen när man konfronteras med svåra moraliska utmaningar är inte att plåga sig med att försöka hitta ett intellektuellt koherent och empiriskt välgrundat förhållningssätt.

Den naturliga reaktionen är istället helt enkelt att sluta tänka på problemen. Om problemen inte försvinner av sig själva genom att vi undviker att tänka på dem så väljer vi helst en lösning som snabbt sopar problemen under mattan, även om lösningen är långsiktigt ohållbar och in-konsekvent. Det är så vi människor fungerar psykologiskt och i det lilla vardagslivet kan det faktiskt många gånger vara ett funktionellt och rationellt sätt att agera. Men när vi låter oss styras av samma typ av moralpsykologi inom politiken, på systemnivå, då ställer vi inte sällan till väldigt stora problem för oss själva.

På sätt och vis har Sveriges migrationspolitik under lång tid faktiskt varit konsekvent, men kanske inte på det sätt vi vanligen tänker oss. Vi har varit konsekventa i vår dubbelmoral. I retoriken har vi gärna låtit väldigt liberala, samtidigt som vi har varit mycket konservativa i praktiken. Brandtal om asylrättens okränkbarhet har blandats med hårda tag bakom kulisserna. Öppna hjärtan på pappret och kalla handen i praktiken. De som problematiserat invandringens konsekvenser har kritiserats kraftfullt samtidigt som transportörsansvar och kohandel med auktoritära ledare utomlands har säkerställt att världens miljontals flyktingar till största del kunnat hållas på säkert avstånd från Sveriges gränser.

Det är i och för sig sant att Sverige under lång tid har haft en väldigt stor invandring jämfört med andra västländer. Men i förhållande till den globala efterfrågan som finns så handlar det trots allt bara om en liten rännil. Det fåtal som klarat sig förbi alla de hinder vi satt upp och med risk för livet lyckats ta sig fram till vårt land, med tur, skicklighet eller genom att samla ihop tillräckligt med pengar till människosmugglarna, har dock välkomnats med öppna armar och med hela styrkan i det svenska välfärdssystemet. På detta vis har vi kunnat fortsätta odla en självbild av öppen, vidsynt och humanitär stormakt utan att behöva ta de fulla praktiska konsekvenserna av de höga ideal vi förespråkade. Vi har så att säga outsourcat vår migrationspolitik, till mindre nogräknade stater. Dessa andra har vi sedan fördömt med darr på rösten. Det har varit ett mycket lyckat illusionsnummer. Anledningen till att detta trolleri-trick inte längre fungerar är enkel.

De senaste åren har det av olika orsaker blivit mycket lättare att ta sig till Sverige för många av de cirka 70 miljoner personer runt om i världen som är på flykt och de mångdubbelt fler som söker sig ett bättre liv i ett mer välfungerande samhälle än sitt eget. Sedan 1980 så har Sverige beviljat ungefär 2,5 miljoner uppehållstillstånd. Hälften av dessa har beviljats de senaste tio åren.

Sedan 2013 är det fler som invandrar än som föds i landet. Idag är nästan 2 miljoner svenskar födda utomlands och de utgör 19 procent av befolkningen, vilket är nära en fördubbling sedan millennieskiftet. Här i Göteborg är var fjärde invånare född utomlands och över 40 procent av dem har invandrat de senaste tio åren. Det har med andra ord kommit väldigt mycket människor på väldigt kort tid.

Det är dessutom en väldigt heterogen skara som kommit hit. Några av dem är högutbildade, andra är analfabeter. Några av dem lär sig svenska snabbt, andra inte alls. Några har lätt att anpassa sig till det svenska samhället och de lagar, regler och sociala koder som gäller här, andra har väldigt svårt att göra det eller vill inte. Det är ett styrkebesked för det svenska välfärds-samhället att denna snabba och dramatiska befolkningsförändring trots allt har kunnat hanterats så pass bra. Med tanke på att demografien ofta framhålls som den mest avgörande faktorn för samhällsutvecklingen i ett land så har det än så länge gått över förväntan. Vi vet dock inte hur situationen kommer att utvecklas när vi nu går mot en lågkonjunktur. Vi är hursomhelst bara i början av de senaste årens demografiska skifte. Stora befolkningsförändringar som denna påverkar samhället oåterkalleligt, över flera generationer. Vad de långsiktiga effekterna av de senaste årens migration kommer att bli är därför svårt att säga.

Det kommer sannolikt att ge både positiva och negativa effekter socialt, ekonomiskt och politiskt. Men det är uppenbart att en migration av denna magnitud inte är långsiktigt hållbar, givet att vi vill fortsätta leva i ett välfärds-samhälle av skandinavisk modell. Det har inte primärt med de rent ekonomiska kostnaderna att göra utan på det rent volymmässiga tryck på välfärds-samhällets strukturer och institutioner som ett så stort inflöde av nya människor innebär. Det går inte att omedelbart skala upp antalet lärare, poliser, socialsekreterare, undersköterskor, civilingenjörer osv och de organisatoriska system och fysiska strukturer (bostäder, skolor, arbetsplatser, sjukhus, äldreboenden osv) som de behöver. Det är komplicerade och långdragna processer som tar tid att ställa om. Snabba demografiska förändringar ställer därför nästan alltid till problem, oavsett vad de beror på. Enskilda toppar av barnafödande är enklare att hantera eftersom den nödvändiga samhälleliga integrationen (insocialisering, språkträning osv) omhändertas på ett naturligt sätt inom familjeenheten och det finns mer tid att anpassa systemen till den förändrade befolkningsstrukturen.

Ett stort inflöde av lågutbildad och oorganiserad arbetskraft innebär dessutom att den inhemska organiserade arbetskraften utsätts för en kraftigt konkurrens, vilket på ett fundamentalt sätt förskjuter

förhållandena på den svenska arbetsmarknaden till arbetsgivar-sidans fördel. Det är därför naturligt att fackföreningsrörelsen tydligt markerat mot effekterna av de senaste årens stora migration. Problemet har accentuerats av de extremt liberala regler för arbetskraftsinvandring som infördes av den borgerliga regeringen 2008. Samtidigt som asylinvandringen minskat dramatiskt efter att den tillfälliga migrationslagen infördes, så har arbetskraftsinvandringen ökat radikalt, vilket bidragit till att fortsätta hålla invandringen på en hög nivå. Detta förstärks av att även anhöriginvandringen ökat avsevärt. Den tillfälliga migrationslagen gäller dessutom bara till 2021. Vad som händer efter det är oklart.

Det finns alltså all anledning för oss socialdemokrater att diskutera såväl invandringens konsekvenser som vilken typ och nivå av invandring som är rimlig och önskvärd framöver ur ett socialdemokratiskt perspektiv. Det har tyvärr länge saknats en genomtänkt och ideologiskt konsekvent socialdemokratisk migrationspolitik. Istället har debatten fastnat i spänningsfältet mellan en blåögt liberal (MP) och en svartsynt konservativ och fascistoid (SD) idealism. Det vi behöver är istället en rejäl dos av klassisk socialdemokratisk materialism. Det är lätt att hålla med om att det är i senaste laget. Men bättre sent än aldrig.

KALENDARIUM

4 november

Budgetdebatt och omröstning i kommunfullmäktige. Kl 9-21.
Livesänds på stadens hemsida.

5 november

Medlemsutbildning del 1.
Partiexpen. Järntorget 8.
Kl 18-20.

6 november

Medlemsmöte för nya medlemmar.
Partiexpen. Järntorget 8.
Kl 18-20.

7 november

Medlemsutbildning del 2.
Partiexpen. Järntorget 8.
Kl 18-20.

12 november

Antibiotika och antibiotikaresistens. De resistent bakterier är ett globalt hot mot vår hälsa. Vad kan vi göra för att bromsa utvecklingen av antibiotikaresistens?
Föreläsare: Peter Ulleryd, smittskyddsläkare. Stadsbiblioteket.
Kl 18-19.

19 november

Medlemsmöte med Tjänstemännen.
Tema: RadicalXchange
Partiexpen. Järntorget 8. Kl 18-20.

20 november

Världen sedan 1989. Journalisten och tidigare Brysselkorrespondenten Annika Ström Melin berättar om sin bok *Världen sedan 1989* och om betydelsefulla händelser i Europa och världen. För trettio år sedan föll Berlinmuren och kalla kriget upphörde. Stadsbiblioteket.
Kl 18-19.

11 december

Medlemsmöte med Tjänstemännen.
Tema: Julavslutning
Partiexpen. Järntorget 8. Kl 18-20.

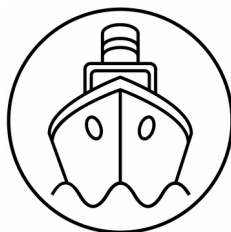
S-AKADEMIKER

[S-akademiker](#) (Tjänstemännens socialdemokratiska förening) organiserar tjänstemän och akademiker inom Göteborgs socialdemokratiska partidistrikt. Föreningen bildades 1958 och är en av de större partiföreningarna i Göteborg med många medlemmar som är fackligt aktiva. Vi har regelbundna medlemsmöten med spännande teman. Om du är intresserad av att bli medlem så mejla info@s-akademiker.se S-akademiker finns också på [facebook](#).

S-akademiker har en skriftserie som ger ut intressanta och viktiga böcker. I november 2017 kom den första volymen: en antologi med texter under redaktion av Payam Moula och Jimmy Sand, med titeln *Socialdemokratin i ett nytt århundrade*. [Läs mer här](#).

Den andra delen i skriftserien är en återutgivning av Nils Karlebys klassiker *Socialismen inför verkligheten* från 1926. Med nyskrivet för- och efterord av Örjan Nyström. [Läs mer här](#).

Den tredje delen är en antologi av texter av Anders Nilsson och Örjan Nyström, *Att återupprätta arbetslinjen: Och andra texter om strukturomvandling, sysselsättning och trygghetssystem*. [Läs mer här](#).

NY S-BUDGET

Den socialdemokratiska [budgeten](#) för 2020 presenterades nyligen. Huvudparollen för budgeten är ”Välfärden först!”. Fokus ligger på att minska byråkratin och istället lägga resurserna på verksamhet som gör nytta i göteborgarnas vardag. Ur Jonas Attenius förord:

”Sedan 1990-talets slut har den samlade skattekvoten i Sverige sänkts, och detta överlägset mest för de rikaste invånarna. Staten har lämnat över tunga ansvar på kommunerna, infört lagstadgade krav och riktlinjer, men utan att skjuta till nödvändiga resurser. Detta har medfört att den kommunala välfärden är kraftigt underfinansierad. Den folkvalda makten håller på att förlora kontrollen över samhällets gemensamma resurser. Det är min fasta övertygelse att medborgarna förväntar sig att skattepengarna ska gå dit de behövs mest – inte till vinstjakt, byråkrati och skattesänkningar för de rikaste. /.../ Göteborg behöver en budget som sätter välfärden först. Marknadsexperimenten, kostnadsutvecklingen och den tilltagande byråkratiseringen urholkar Göteborgs Stads förmåga att utföra sitt grundläggande uppdrag: bästa möjliga välfärd i mötet med göteborgarna. I denna budget påbörjar vi en stor omfördelning – en omfördelning från interna processer och administration, till välfärden och välfärdspersonalen. En omfördelning av denna skala är ingenting man gör över ett enda år. Men min förhoppning är att vi med detta kan ta ett första steg mot att återta den gemensamma kontrollen över våra gemensamma resurser, förbättra villkoren för välfärdspersonalen och utjämna klassklyftorna i vår stad. Målet är utstakat och analysen är gjord. Det är dags att sätta välfärden först – i handling, inte bara i ord.”